

ASHTAVAKRA GITA

"Janaka, duhovnost i filozofija nisu ničije privatno vlasništvo. Tko god ima zanimanja za to, tkogod uživa u slušanju ovih učenja, tkogod vjeruje u ostvarenje cilja, ima pravo na ovo znanje". *Mudrac Suka za vrijeme vladavine kralja Janake, Indija, 5000 g. pr.n.e.*

Ashtavakra Gitu smo preveli radi uvida u utjecaj Hindustičke Advaita Vedante, filozofskom smjeru koji govori o nedualizmu, kako bismo dočarali moment u kojem se rodio Buda Shakyamuni koji je zasigurno imao priliku čuti ovo znanje za svog života. Ono što je Budin doprinos bio u povijesnom smislu jest poseban naglasak na važnost suosjećanja i srca, osim filozofije nedualizma, to jest ujedinjenje tog dvoje. U Budizmu postoji puno koncepata o ujedinjenju: ujedinjenje mudrosti i metode, samsare i nirvane, mudrosti i suosjećanja. I kad kažemo Om Mani Padme Hum, upravo o tome govorimo: ujedinjenje (hum) Padme - Lotosa (ljubav, suosjećanje) i Mani Draglja (metoda, mudrost).

Kao što je Uzvišeni Milarepa rekao: *Razumijevajući nirvanu – imaj suosjećanja.*

Ashavakra Gita, ili Ashavakra Samhita je drevni Sanskrtski tekst. Nitko nije siguran tko je autor, iako tradicija opisuje mudraca Ashavakru koji je živio za vrijeme kralja Janake. Janaka se spominje kao Sitin otac u Ramajani, poznatom Vedskom spisu za koji se smatra da potječe oko 5000 g.pr.n.e. iako neki autori smatraju da je izvor puno stariji.

Tekst predstavlja tradicionalno učenje Advaita Vedante. Advaita znači doslovno ne-dva, što je osnova nedualističke misli i filozofije. (vede znači *znanje*, a gita – *pjesma* – uglavnom se pisalo u stihovima).

Religijski i duhovni život Vedanta perioda, koji je cvao oko 5000 g.pr.n.e., baziran je na duhovnim iskustvima tadašnjih mudraca, u kulturi koja se razvila na području Indije i Pakistana, oko danas usahle rijeke Saraswati. (Saraswati je inače božica znanja,. Zanimljivo je da u Hrvatskom jeziku ima puno sanskrtskih riječi – sarasvati – shvatiti, naša riječ "sat" na sanskrtu znači "vječnost".

Jedna od omiljenih priča o mladom Ashavakri

(Ashtavakra doslovno znači – osam puta savijen. Navodno je Ashtavakra bio rođen vrlo deformiranog tijela.)

Jednom davno kralj Janaka je sazvao skup velikih učitelja. Bili su pozvani slavni filozofi, mistici, jogiji, mudraci. Ovaj skup bio je krcat takvim veličinama da unutra nije bilo mjesta za obične ljude.

Kralj Janaka predsjedao je dnevnim predavanjima u kojima je svaki od mudraca mogao iznijeti svoja znanja i stavove.

Mladi Ashavakra je poželio sudjelovati u tom skupu. Stajao je pred vratima palače u očekivanju da će ući unutra. Ali tko bi čak i pogledao mladog Ashavakru koji je izgledao neugledno, ružno deformiranog tijela, bez preporuka, samo sa dubokom vjerom u svom srcu.

Tri dana je čekao mladi Ashavakra na ulazu u palaču, promatrajući velike uglednike kako prolaze sa svojim svitama.

Jedan stari, suosjećajni učitelj, zamijetio je mladića kako danima čeka i o tome obavijestio kralja Janaku, te naveo kako je riječ o jako mladoj osobi, bez iskustva, preporuka, nepoznatog porijekla i kvalifikacija, no da uporno čeka priliku za ulazak na skup.

Kralj je odmah naredio da se mladić dovede.

Uskoro je neugledan dječak, deformiranog tijela, ušao u dvoranu. Čim su ga uglednici spazili, počeli su se smijati njegovoj grotesknoj pojavi.

Kralj Janaka je pažljivo promatrao Ashavakru i prizor nije nalazio smiješnim.

Ashavakra se počeo okretati oko sebe, gledati učenjake i stao se smijati glasnije od svih.

Učenjaci su ga gledali rezignirano i zbunjeno.

Ashavakra je tada rekao:

"Mislio sam da će ovo bit uzvišeni skup, skup velikih mudraca na kojem će se raspravljati o duhovnosti i svetim spisima. Da sam znao kakvi će se ljudi naći ovdje, ne bih se niti potrudio doći.

Veselio sam se društvu uzvišenih, svetih osoba, ali nažalost ovdje su se sakupili samo obični kočari i postolari, koji se bave obradom kože.

To je prava riječ koja vas opisuje. Samo kožari procjenjuju kožu, drugi se ljudi time ne bave. Vi se svi smijete mojoj koži i očigledno ste procijenili da ne vrijedi mnogo. Niti jedan od vas se nije potrudio procijeniti moje duhovno razumijevanje. Duhovni učitelji bi trebali imati razvijeno *unutarnje viđenje*, ali je vama očito stalo samo do vanjskog izgleda. Ako niste razvili unutarnje viđenje, i bavite se površnim, vanjskim viđenjem, onda vas se uopće ne može nazvati mudracima. Onda ste samo kožari, postolari, stručnjaci za kože".

Učenjaci su pognuli glavu postiđeni. Kralj Janaka je dobro razumio što Asthavakra govori i pozvao ga je da bude glavni sudionik u skupu, te ga na kraju ga obasuo brojnim počastima.

Tako je jednom zapisan ovaj razgovor između Asthavakre i kralja Janake. Rečeno je da je Janaka prisupio Asthavakri vrlo skrušeno i ponizno kao učenik pred učiteljem, a ne kao kralj, moleći ga da mu prenese znanje. Asthavakra je nerado primao učenike, ali Janakina iskrenost i otvorenost srca ga je razoružala. Evo što su oni tada razgovarali, na obali rijeke Saraswati, prije 7 000 godina....

Ashtavakra gita

ili "Ashtavakrina pjesma"

Janaka je rekao:

Kako netko može postići znanje. Kako netko može postići oslobođenje? I kako netko može dostići stanje bez želja? Recite mi, molim vas, gospodine. 1.1.

Ashtavakara je rekao:

Ukoliko tražiš oslobođenje, sine moj, izbjegavaj objekte osjetila kao otrov i njeguj toleranciju, iskrenost, suosjećanje, zadovoljstvo i istinoljubivost kao protuotrov. 1.2.

Ti se ne sastojiš ni od jednog elementa – zemlje, vode, vatre, zraka, ili čak etera. Kako bi bio oslobođen, prepoznaj sebe sazdanog od svjesnosti, koja je svjedok ovim elementima. 1.3.

Ukoliko samo ostaneš opušten u svjesnosti, i promatraš sebe kao odvojenog od tijela, čak i ti ćeš tad postati sretan, miran i oslobođen vezanosti. 1.4

Ti ne pripadaš brahmanama, ili nekoj drugoj kasti, ti nisi na nikakvom stupnju, niti si išta što oko može vidjeti. Ti si nevezan i bezobličan, svjedok svemu stvorenom – stoga budi sretan. 1.5.

Pravda i nepravda, zadovoljstvo i bol, postoje samo u umu, stoga nisu tvoja briga. Ti nisi niti činitelj djela niti žeteoc posljedica, stoga si uvijek slobodan. 1.6.

Ti si jedan svjedok svega postojećega i stoga si uvijek posve slobodan. Uzrok tvoje vezanosti je taj što promatraš svjedoka kao da je on nešto drugo nego što jest. 1.7.

Otkako te ugrizla crna zmija otrovom mišljenja o sebi «ja sam činitelj», poništi to protuotrovom vjere u činjenicu «ja nisam činitelj» i budi sretan. 1.8.

Spali šumu neznanja vatrom razumijevanja «ja sam čista svjesnost» i budi sretan i oslobođen uznemirenosti. 1.9

Sve to što se pojavljuje imaginarno je, kao zmija od konopa, dok je radost, uzvišena radost i svjesnost ono što ti zapravo jesi, stoga budi sretan. 1.10.

Ukoliko netko razmišlja o sebi kao da je slobodan, onda je slobodan, a ako netko razmišlja o sebi kao

zarobljenom, onda je zarobljen. Ovdje vrijedi poslovice « kako razmišljaš – tako će ti biti». 1.11.

Tvoja prava priroda jest jedna savršena, slobodna i neaktivna svjesnost, sve-prožimajući svjedok, nevezan, miran i bez želja. Zbog iluzije se čini da si upleten u samsaru. 1.12.

Meditiraj o sebi kao o nepokretnoj svjesnosti, slobodnoj od bilo kakvog dualizma, te odbaci pogrešnu ideju o tome da si nekakav dio te svjesnosti, ili išta unutarnje ili izvanjsko.1.13.

Bio si dugo zarobljen u poistovjećivanju s tijelom. Prereži taj stav nožem znanja «ja sam svjesnost» i budi sretan, sine moj. 1.14.

Ti si zapravo nevezan, neaktivan, samozračeci i potpuno čist već sada. Uzrok tvoje vezanosti jest to što još uvijek počivaš u umu. 1.15.

Sve što postoji je zapravo ispunjeno tobom i rašireno u tebi, jer ti se sastojiš od čiste svjesnosti. Zbog toga ne budi uskogrudan. 1.16.

Ti si neuvjetovana i nepromjenjiva, bezoblična, nepokretna, neshvatljiva svjesnost. Stoga je svjesnost jedino čega se trebaš držati. 1.17.

Prepoznaj da je ono što vidiš zapravo nestvarno, dok je ono što ne vidiš zapravo stvarno. Kroz ovu inicijaciju u istinu, izbjeci ćeš ponovno pasti u nerealnost. 1.18

Baš kao što pojave koje se ogledaju u ogledalu postoje unutar i izvan ogledala, isto tako Vrhovni Gospodin postoji unutar i izvan svog tijela. 1.19

Baš kao što jedan te isti zrak postoji unutar i izvan vaze, tako i jedan vječni, beskrajn Bog postoji u svim stvarima. 1.20

Janaka je rekao:

Zaista, ja sam potpuno čist i u miru, ja sam svjesnost iznad prirodnih uzroka. Cijelo ovo vrijeme bio sam pod utjecajem iluzije. 2.1

Kako samo Ja dajem svjetlost ovom tijelu, tako dajem i svijetu. Rezultat je taj da je cijeli svijet moj, ili napokon, ništa nije. 2.2.

Sada , kada sam napustio svoje tijelo i sve drugo, dobrom srećom, moje pravo jastvo postaje očito. 2.3

Valovi, pjena i mjehurići nisu različiti od vode. Na isti način, sve što zrači iz jastva nije ništa drugo do jastvo. 2.4.

Kada ga analiziraš, platno nije drugo do konac. Na isti način sve ovo što analiziraš nije ništa drugo do jastvo. 2.5.

Šećer dobiven iz soka šećerne trske prožet je istim okusom. Na isti način, sve ovo, stvoreno od mene, potpuno je prožeto mnome. 2.6.

Zbog neznanja o sebi, pojavljuje se svijet, dok znanjem o sebi svijet nestaje. Zbog neznanja o konopu,

on se čini da je zmija, dok se znanjem više takvim ne čini. 2.7

Zračenje je moja esencijalna priroda, i ja nisam drugo do toga. Kada svijet sja, to samo ja sjajim. 2.8.

Sve ovo pojavljuje se u meni zamišljeno zbog neznanja, baš kao što se zmija pojavljuje u konopu, kao što se sunce pojavljuje kao odraz u vodi, kao što se srebro pojavljuje u boji sedefa. 2.9.

Sve to, što je poteklo od mene, vratit će se u mene, kao što se glinena tegla pretvara u glinu, kao što se val vraća u vodu, a narukvica rastapa u zlato. 2.10

Kako sam čudesan! Slava meni, koji sam neuništiv, čak i kada Brahma uništi cijeli svijet do zadnje vlati trave. 2.11

Kako sam čudesan! Slava meni koji jesam, iako imam tijelo, koji niti odlazim, niti dolazim, koji postojim zauvijek, ispunjavajući sve što jest. 2.12.

Kako sam čudesan! Slava meni! Ne postoji nitko mudar poput mene! Ja koji sam rodio sve što je vječno, čak bez dodira vlastitog tijela! 2.13.

Kako sam čudesan! Slava meni! Ja koji ne posjedujem baš ništa, zapravo posjedujem sve što um i govor mogu navesti. 2.14.

Znanje, predmet znanja i poznavatelj, to troje zapravo ne postoji. Ja sam čista stvarnost u kojoj se oni pojavljuju zbog neznanja. 2.15

Zaista, dualizam je korijen patnje. Nema drugog lijeka nego saznanje da je sve što vidimo nerealno i da sam Ja jedina čista stvarnost, koja se sastoji od svjesnosti. 2.16

Ja sam čista svijest iako sam kroz neznanje zamišljao da imam dodatne osobine. Konstantnim razmišljanjem o tome, moja postojbina je Nezamislivo. 2.17

Za mene ne postoji vezanost, niti oslobođenje. Iluzija je izgubila svoje temelje i nestala. Zaista, sve što jest postoji u meni, međutim napokon, ne postoji niti u meni. 2.18

Prepoznajući sve ovo moje tijelo također ne postoji, dok moje pravo jastvo nije drugo do svjesnost. Gdje je tu ostalo mjesta za izmišljanja kreativnog uma? 2.19

Tijelo, pakao i raj, vezanost i oslobođenje, također i strah, sve je to čista imaginacija. Što je ostalo za mene da činim, ja čija je čista priroda sama svjesnost? 2.20

Čak ne vidim dualizam u grupi ljudi, kako mogu biti na dobitku ako to zamijenim samoćom? 2.21.

Ja nisam tijelo, niti je tijelo moje. Ja nisam živo biće. Ja sam svjesnost. Moja je žeđ za životom uzrokovala moju vezanost. 2.22.

Zaista, u beskrajnom oceanu mene samog, stimuliran živopisnim valovima svijeta, sve se iznenada pojavljuje u vjetru svjesnosti. 2.23.

U beskrajnom oceanu mene samog, vjetrovi misli nestaju i brod živih bića trgovaca je uništen

nedostatkom robe. 2.24.

Kako je predivno da u beskrajnom oceanu mene samog, valovi živih bića se dižu, sudaraju, igraju i nestaju, sukladno njihovoj prirodi. 2.25

Ashtavakra je rekao:

Poznavajući sebe kao jedinog i neuništivog kako može mudar čovjek koji posjeduje znanje o sebi, kao ti, osjećati ikakvo zadovoljstvo u sakupljanju bogatstva? 3.1

Zaista, kad osoba ne poznaje sebe, ona uživa u objektima zbog pogrešne percepcije, kao što se pohlepa pogrešno pojavljuje prema sedefu koji liči na srebro. 3.2

Sve se to diže poput valova na moru. Prepoznajući to kao «Ja sam To», zašto trčati uokolo kao netko u potrebi? 3.3.

Kada čuješ o sebi kao nekome tko je čista svjesnost, tko je beskrajno lijep, kako taj može žudjeti prema seksualnim objektima? 3.4.

Kad je mudrac shvatio da je on u svim bićima, te da su sva bića u njemu, začuđujuće bi bilo da se osjećaj individualnosti može nastaviti. 3.5

Nevjerojatno je da bi čovjek koji je dosegao vrhunsko stanje nedualnosti, te shvaća dobrobiti oslobođenja, može i dalje biti podvrgnut pohoti i seksualnim aktivnostima koje vežu. 3.6

Nevjerojatno je da osoba koja je već vrlo oslabljena, i vrlo dobro zna da je njeno uzbuđenje neprijatelj znanja, hlepi za senzualnošću čak i kad joj se približavaju posljednji dani. 3.7

Nevjerojatno je da se osoba koja je nevezana za svjetovne stvari, ovog svijeta ili slijedećeg, koja razlikuje trajno i netrajno, koja čezne za oslobođenjem, može još uvijek bojati oslobođenja. 3.8

Bilo da li je njegovan ili mučen, mudar čovjek je uvijek svjestan svoje vrhunske prave prirode sebstva, te je niti zadovoljan, niti razočaran. 3.9

Osoba velike duše, vidi čak i svoje tijelo u akciji kao da je nečije tuđe, stoga kako bi mogao biti uznemiren pohvalom ili pokudom? 3.10

Vidjeti svijet kao čistu iluziju, bez ikakvog interesa u njemu, kako bi osoba jakog uma mogla osjećati strah, čak i na pragu smrti? 3.11

Tko se može usporediti sa osobom velike duše, čiji je um slobodan od želje čak u razočarenju, koja je zadovoljstvo pronašla u samospoznaji? 3-12

Kako bi osoba snažnog uma, koja zna da je sve što vidi zapravo ništa, mogla posegnuti za jednom stvari, a drugu odbacivati? 3.13

Objekt želje sam po sebi nije niti ugodan niti bolan za nekoga tko je uništio vezanost, koji je slobodan od dualizma i od želje. 3.14.

Ashtavakra je rekao:

Mudra osoba, koja je stekla samospoznaju, igrajući igru svjetovnog uživanja, nije nimalo slična začuđenim, opterećenim životinjama samsare. 4.1

Zaista, jogi ne osjeća uzbuđenje čak i kad je postavljen u stanje za kojim sve Deve s Indrinog planeta nemirno žude. 4.2

Onaj koji poznaje To, nedotaknut je dobrim ili lošim djelima, jednako kao što prostor nije dotaknut dimom, iako se to možda takvim čini. 4.3

Tko može spriječiti osobu velike duše, koja poznaje cijeli svijet kao sebe, kroz koji živi kako mu je drago? 4.4

Od sve četiri kategorije bića, od Brahme do zadnje vlati trave, samo je čovjek pun znanja sposoban uništiti želju i odbojnost. 4.5

Rijedak je čovjek koji poznaje sebe kao nedvojnog Gospodina svijeta, i taj koji to zna ne boji se ničega. 4.6

Ashtavakra je rekao:

Ti nisi vezan nizašto. Što bi čista osoba poput tebe trebala odbaciti? Stavljanjem kompleksnog organizma u mirovanje, možeš naći mir. 5.1

Sve ovo se pojavljuje iz tebe, kao mjehurić iz mora. Poznavajući sebe kao jedno, možeš naći mir. 5.2

Unatoč tome što se sve ovo nalazi ispred tvojih očiju, bez stvarne čvrstoće, ne postoji u tebi, čistom kakav jesi. To je prikaza, kao zmija u konopu, stoga možeš biti miran. 5.3

Jednak u boli i zadovoljstvu, jednak u nadi i razočarenju, jednak u životu i smrti, potpun kakav jesi, možeš naći mir. 5.4

Ashtavakra je rekao:

Ja sam beskrajn kao svemir, a prirodni svijet je kao vaza. Poznavajući ovo znanje tada ne postoji odricanje, prihvatanje niti prestanak. 6.1.

Ja sam kao ocean, a mnogobrojnost objekata je slična valovima. Poznavanjem ovog znanja ne postoji odricanje, prihvatanje niti prestanak. 6.2

Ja sam kao sedef, a zamišljeni svijet je kao srebro. Poznavajući ovo znanje tada ne postoji odricanje, prihvatanje niti prestanak. 6.3

Napokon, ja sam u svim bićima i sva bića su u meni. Poznavajući ovo znanje tada ne postoji odricanje, prihvatanje niti prestanak. 6.4

Janaka je rekao:

Ja sam beskrajni ocean sebstva u kojem čamac svijeta luta amo-tamo, pokretan svojim unutarnjim vjetrom. Nisam time uznemiren. 7.1

Bilo da se val iz svoje vlastite prirode uzdiže ili nestaje u beskrajnom oceanu sebstva, ja time niti dobivam niti gubim. 7.2

U beskrajnom oceanu sebstva, odvija se umna kreacija zvana svijet. Ja sam vrhunski miran i bezobličan, te ostajem kao takav. 7.3

Moja prava priroda nije sadržana u objektima, niti ikakvi objekti postoje u njoj, jer je beskrajna i čista. Stoga je nevezana, bez želja i u miru, te ostaje takva. 7.4

Ja sam čista svjesnost, a svijet je kao predstava mađioničara. Kako bih mogao zamisliti da postoji nešto što bih trebao uzeti ili odbaciti? 7.5

Ashtavakra je rekao:

Vežanost je kada um čezne za nečim, tuguje za nečim, odbacuje nešto, drži se za nešto, zadovoljan je s nečim, ili je nezadovoljan s nečim. 8.1

Oslobođenje je kada um ne čezne za ničim, ne tuguje za ničim, ne odbacuje ništa, ne drži se za ništa, nije zadovoljan ni zbog čega, niti je nezadovoljan ni zbog čega. 8.2

Vežanost je kada je um zapetljan u jednom od osjećaja, a oslobođenje je kad nije zapetljan niti u jednom od osjećaja. 8.3

Kada ne postoji «ja» to je oslobođenje, a kada postoji «ja» to je vežanost. Razmisli pažljivo o tome i ne drži se za išta, niti odbacuj. 8.4

Ashtavakra je rekao:

Znajući kada je dualizam stvari koje treba i ne treba učiniti napuštena, osoba za koju se te pojave događale, može odmah nadići stav odricanja i obaveza, sa stavom u kojem joj je svejedno. 9.1

Rijedak je zaista, sine moj, sretan čovjek čije je promatranje svijeta dovelo do nestanka njegove želje za životom, želje za užitkom i želje za znanjem. 9.2

Sve je ovo prolazno i pokvareno trima vrstama boli. Znajući da je svijet nedovoljan, nečastan i pogodan jedino za odbacivanje, čovjek doseže mir. 9.3

Kada je postojalo doba ili vrijeme u životu kada dualizam suprotnosti nije postojao za ljude? Napuštajući ih, osoba koja je sretna uzimajući što god se pojavi, postiže savršenstvo. 9.4

Tko neće završiti sa ravnodušnošću prema takvim stvarima, kada je vido razliku u mišljenju kod velikih mudraca, svetaca i jogija? 9.6

Zar nije guru onaj koji je uronjen u jednoviđenje, bez strasti, postiže puno znanje o prirodi svijesti, te vodi druge van samsare? 9.6

Kad bi bar vidio transformaciju elemenata kao ništa drugo do same elemente, istog trena bi bio oslobođen svih vezanosti i utemeljen u svojoj pravoj prirodi. 9.7

Želje su samsara. Znajući to, napusti ih. Tvoje odbacivanje želja je odbacivanje samsare. Sada možeš biti ono što jesi. 9.8

Ashtavakra je rekao:

Napusti želje, neprijatelja, zajedno sa dobitkom, tako punog gubitka, i dobra djela koja su uzrok druga dva – prakticiraj nemanje stava prema svemu. 10.1

Pogledaj stvari kao što su tvoji prijatelji, zemlja, novac, imovina, žena i potomci kao ništa do san ili mađioničareva predstava koja traje tri ili pet dana. 10.2

Kad god se pojavi želja, vidi samsaru u njoj. Utemelji se u čvrstoj nestrasti i budi sretan slobodan od čežnji. 10.3

Bit prirode vezanosti nije ništa drugo do želja, a njezino ukinuće je poznato kao oslobođenje. Jednostavnom nevezanošću za stvari koje se mijenjaju postiže se trajna radost. 10.4

Ti si jedno, svjesno i čisto, dok je sve ovo nepokretno ne-biće. Neznanje, samo po sebi je ništa, stoga koja je svrha željeti razumijevanje? 10.5

Kraljevstva, djeca, žene, tijela, zadovoljstva, sve to si izgubio, život za životom, iako si za njih bio vezan. 10.6

Dosta je bilo bogatstva, senzualnosti i dobrih djela. U šumi samsare um nikad ne nalazi zadovoljstvo. 10.7

Koliko života si morao teško i bolno raditi sa tijelom, umom i govorom. Sada napokon, stani! 10.8

Ashtavakra je rekao:

Nepokretan i neuznemiren, shvaćajući da postojanje, nepostojanje i promjena postoje u prirodi svih stvari, osoba može lako naći mir. 11.1

U miru, odbacivši sve želje iznutra, i shvaćajući da ništa ne postoji do Gospodin, Kreator svih stvari, osoba više nije vezana ni za što. 11.2

Shvaćajući da sreća i nesterća dolaze u svoje vrijeme iz sudbine, osoba je sretna, osjetila su pod kontrolom, i nema sviđanja i ne sviđanja. 11.3

Razumijevajući da su zadovoljstvo i bol, rođenje i smrt predodređeni, te da osobne želje ne mogu biti ostvarene, osoba ostaje neaktivna, čak i kad djeluje ostaje nevezana. 11.4

Shvaćajući da patnja nastaje iz ničeg drugog do mišljenja, otpuštanjem svih želja osoba se oslobađa patnje, te je u miru i sretna gdje god bila. 11.5

Shvaćajući, «Ja nisam tijelo, niti je tijelo moje. Ja sam svjesnost.» osoba doseže uzvišeno stanje i više

se ne sjeća stvari koje su učinjene ili nisu učinjene. 11.6

Shvaćajući, «jedino Ja postojim, od Brahme do zadnje vlati trave» osoba postaje oslobođena nesigurnosti, čista, u miru, i nezabrinuta oko toga što je postignuto ili ne. 11.7

Shvaćajući da je ovaj raznolik i čudesan svijet ništa, osoba postaje čista primljivost, oslobođena naklonjenosti, i kao da ništa ne postoji, nalazi mir. 11.8

Janaka je rekao:

Prvo sam osjetio odbojnost prema fizičkim aktivnostima, zatim prema dugim govorima, i napokon prema samom mišljenju, i zato sam sada utemeljen. 12.1

U nedostatku radosti u zvuku i drugim osjetilima, te činjenicom da niti ja nisam objekt osjetila, moj um je fokusiran i oslobođen smetnji—i zato sam sada utemeljen. 12.2

Zahvaljujući smetnjama stvari kao što su pogrešna identifikacija, osoba je navedena da teži mentalnoj mirnoći. Razumijevajući ovaj obrazac ja sam sad utemeljen. 12.3.

Odbacujući osjećaj odbacivanja i prihvaćanja, gdje zadovoljstvo i razočaranje prestaju danas, brahman—ja sam sada utemeljen. 12.4

Život u zajednici, zatim napuštanje takvog stanja, meditacija i eliminacija misaono stvorenih objekta – tako sam uvidio svoju grešku, te sam sada utemeljen. 12.5

Baš kao što je izvođenje aktivnosti proizvod neznanja, tako je i njihovo napuštanje. Potpuno razumijevajući ovu istinu, ja sam sad utemeljen. 12.6

Pokušati misliti o nezamislivom jest činiti nešto neprirodno mišljenjem. Napuštajući stoga takvu praksu, ja sam sad utemeljen. 12.7

Onaj koji je postigao ovo, je postigao cilj života. Onaj tko je takve prirode je učinio ono što treba učiniti. 12.8

Janaka je rekao:

Unutarnju slobodu nemanja ničega teško je postići, iako imam samo krpu oko bokova, živim kako želim, napuštajući odricanje i primanje. 13.1

Ponekad osoba doživljava nemir zbog svog tijela, ponekad zbog govora, a ponekad zbog uma. Napuštajući sve ovo, živim kako želim u cilju ljudskog života. 13.2

Prepoznajući da u stvarnost nikakva akcija nikad nije počinjena, živim kako želim, te činim samo ono što se pojavljuje da treba činiti. 13.3

Ima jogija koji se poistovjećuju sa svojim tijelom, te inzistiraju na ispunjavanju ili izbjegavanju određenih aktivnosti, ali ja živim kako želim napuštajući privlačnosti i odbojnosti. 13.4

Nikakav dobitak ili gubitak mi ne dolazi dok stojim hodam ili ležim, stoga živim kako želim bez obzira

da li stojim, hodam ili spavam. 13.5

Ne gubim ništa spavajući i ne dobivam ništa trudom, stoga živim kako želim napuštajući uspjeh i neuspjeh. 13.6

Uporno promatrajući nedostatke stvari kao što su ugodni objekti, živim kako želim, napuštajući ugodno i neugodno. 13.7

Janaka je rekao:

Onaj koji je po prirodi praznog uma i koji razmišlja o stvarima samo nenamjerno, koji je oslobođen namjernog sjećanja, jest kao probuđen iz sna. 14.1

Kada je želja eliminirana, ja nemam bogatstva, prijatelja, lopova, osjetila, religijskih tekstova niti znanja. 14.2

Ostvarujući svoje vrhunsko sebstvo u Unutarnjem Svjedoku, Gospodinu, u stanju bez želja prema vezanosti ili oslobođenju, ne osjećam težnju prema oslobođenju. 14.3

Razna stanja osobe koja je izunutra oslobođena nesigurnosti, ali na van se ponaša kako joj je drago i baulja okolo kao idiot, mogu biti poznata samo onome tko je u istom stanju. 14.4

Ashtavakra je rekao:

Dok čovjek pune inteligencije može postići cilj samo kratkom uputom, drugi može tražiti znanje čitav svoj život i još uvijek ostati u čuđenju. 15.1

Oslobođenje je nemanje ukusa prema objektima osjetila. Vezanost je ljubav prema osjetilima. To je znanje. Sada učini kako želiš. 15.2.

Svijest o istini čini elokventnog, pametnog i energetičnog čovjeka glupim, blesavim i lijenim, tako da to izbjegavaju oni čiji je cilj uživanje. 15.3

Ti nisi tijelo, niti je tijelo tvoje, ti nisi činitelj djela, niti si žeteoc posljedica. Ti si beskonačna čista svjesnost, svjedok, bez ikakvih potreba, stoga živi sretno. 15.4.

Želja i ljutnja su objekti uma, ali um nije tvoj, niti je to ikada bio. Ti si sama nepromjenjiva svjesnost bez ikakvih želja, stoga živi sretno. 15.5

Prepoznajući sebe u svim bićima i sva bića u sebi, budi sretan, slobodan od osjećaja odgovornosti i slobodan od bavljenja sa «sobom». 15.6

Tvoja priroda je svjesnost, u koju se ulijeva cijeli svijet, kao valovi u more. To je ono što si ti, bez ikakvih sumnji, stoga budi oslobođen nemira. 15.7

Imaj vjere, sine moj, imaj vjere. Nemoj biti zbunjen ovime. Ti sam si Gospodin, čija je sama priroda znanje, te si iznad uzroka. 15.8

Tijelo ispunjeno osjetilima, miruje, dolazi i odlazi. Ti niti ideš, niti dolaziš, stoga zašto se brinuti o

osjetilima? 15.9

Dozvoli tijelu da postoji do kraja vremena, ili dozvoli da odmah prestane postojati. Što si dobio ili izgubio time, ti koji se sastojiš od čiste svjesnosti? 15.10

Dozvoli da se valovi svijeta dižu i spuštaju, prema svojoj prirodi, u tebi, velikom oceanu. Tebi to nije niti dobitak, niti gubitak. 15.11

Sine, ti se sastojiš od čiste svjesnosti, a svijet nije odvojen od tebe. Stoga, tko ga može primiti, ili odbaciti, kako i zašto? 15.12

Kako može postojati karma, rođenje, odgovornost, u toj nepromjenjivoj, mirnoj, čistoj i beskrajnoj svjesnosti koja si ti? 15.13

Sve što vidiš si zapravo ti koji se manifestiraš u svemu postojećem. Kako bi mogle narukvice, nanogvice i ogrlice biti različite od zlata od kojeg su sačinjene? 15.14

Odbacujući takve razlike kao što su «ja sam ovo» i «ja nisam ovo», prepoznaj ispravno «ja sam sve», budi bez razlika i stoga sretan. 15.15

Zbog tvog neznanja sve ovo postoji. U stvarnosti samo ti postojiš. Osim tebe ne postoji nitko unutar ili izvan samsare. 15.16

Shvaćajući da je dve iluzija, osoba se oslobađa želje, savršeno primljiva, u miru, kao da ništa ne postoji. 15.17

Samo jedno je postojalo, postojat će i postoji u oceanu postojanja. Ti nisi vezan niti oslobođen. Živi sretno i ispunjeno. 15.18

Bivajući čista svjesnost, ne uznemiruj svoj um mislima za i protiv. Budi u miru i ostani sretan u sebi, esenciji radosti. 15.19

Potpuno otpusti meditaciju i ne dozvoli umu da se ulovi nizašto. Ti si slobodan po prirodi. Što ćeš postići ako forsiraš svoj um? 15.20

Ashtavakra je rekao:

Sine moj, možeš recitirati ili slušati bezbrojne svete spise, ali nećeš biti utemeljen iznutra dok sve ne zaboraviš. 16.1

Možeš, kao učen čovjek, uživati u bogatstvu, aktivnosti i meditaciji, ali tvoj će um i dalje žudjeti za onim gdje prestaju sve želje i izvan svih ciljeva. 16.2

Svi pate jer pokušavaju postići nešto, ali nitko to ne razumije. Ničim više do ove rečenice, sretnik će postići mir. 16.3

Sreća ne pripada nikome do izuzetno lijenoj osobi kojoj je čak otvaranje i zatvaranje očiju napor. 16.4

Kada je um oslobođen parova suprotnosti kao što su «ja sam ovo učinio» i «ja ovo nisam učinio»

postaje indiferentan prema zaslugama, bogatstvu, senzualnosti i oslobođenju. 16.5

Jedna osoba osjeća odbojnost prema osjetilima, druga je pohlepna i vezana za njih, ali onaj koji je slobodan od uzimanja i odbacivanja, nije niti pohlepnik niti apstinent. 16.6

Sve dok postoji želja, stanje kojem nedostaje pravi uvid, osjećaj privlačnosti i odbojnosti će prevladati, što je korijen i stablo samsare. 16.7

Želja se rađa kroz upotrebu, odbojnost kroz ustezanje, ali mudar je čovjek oslobođen parova suprotnosti kao dijete, i tako postaje utemeljen. 16.8

Strastven čovjek pokušava eliminirati samsaru tako da izbjegava bol, ali čovjek oslobođen strasti je oslobođen boli, čak i kad se nalazi u boli. 16.9

Onaj koji se osjeća ponosnim zbog oslobođenja svog tijela, te ga osjeća svojim, nije niti vidjelac, niti jogi. On je još uvijek patnik. 16.10.

Ako su čak i Šiva, Višnu, ili lotosoliki Brahma bili tvoji učitelji, dok nisi sve zaboravio, nećeš biti utemeljen iznutra. 16.11

Ashtavakra je rekao:

Onaj koji je zadovoljan, sa pročišćenim osjetilima, uvijek uživa u samoći, ubrao je plod znanja i plod prakticiranja joge. 17.1

Poznavatelj istine nikad nije uznemiren ovim svijetom, jer cijeli je svijet je ispunjen njime samim. 17.2

Niti jedno od osjetila ne usrećuju osobu koja je našla zadovoljstvo iznutra, kao što Nimba lišće ne zadovoljavaju slona koji je probao Sallaki lišće. 17.3

Rijedak je čovjek koji nije vezan za stvari u kojima uživa, i ne hlepi za stvarima u kojima još nije uživao. 17.4

Oni koji čeznu za zadovoljstvom i oni koji čeznu za oslobođenjem mogu se oboje naći u samsari, dok je čovjek velike duše koji ne čezne niti za užitkom, niti za oslobođenjem, zaista rijedak. 17.5

Uzvišenog je uma samo onaj tko je osobođen privlačnosti i odbojnosti prema religiji, bogatstvu, senzualnosti, životu i smrti. 17.6

On je osjeća želju za prestankom svega ovoga, niti ljutnju zbog nastavljanja istog, stoga osoba živi sretno, kakve god se okolnosti pojavile. 17.7

Stoga ispunjen kroz ovo znanje, zadovoljan i ispražnjenog misaonog uma, on živi sretno jednostavno gledajući, slušajući, osjećajući, mirišući, i kušajući. 17.8

U njemu, u kojem je ocean samsare presušio, nema niti privlačnosti, niti odbojnosti. Njegov je pogled prazan, njegovo ponašanje besciljno, a osjetila neaktivna. 17.9

Sigurno, vrhunsko je stanje posvuda za oslobođeni um. On je niti budan, niti spava, ne otvara, niti

zatvara svoje oči. 17.10

Oslobođeni čovjek je uzvišen u svim uvjetima, oslobođen svih želja. Svugdje se pojavljuje sabran i čistog srca. 17.11

Gledajući, slušajući, osjećajući, mirišući, kušajući, govoreći i šetajući uokolo, čovjek velike duše koji je oslobođen potrebe da postigne ili izbjegne bilo što, zaista je oslobođen. 17.12

Oslobođena osoba je oslobođena želje na svim područjima. Ona niti optužuje, niti hvali, ne raduje se, ne razočarava se, ne daje, niti uzima. 17.13

Kada je velika duša neuznemirenog uma i jednako sabrana pri pogledu na ženu preplavljenu požudom, ili na približavajuću smrt, onda je doista oslobođena. 17.14

Ne postoji razlika između bola i ugone, čovjeka i žene, uspjeha i neuspjeha, za mudrog čovjeka koji sve gleda jednakim očima. 17.15

Ne postoji agresija niti suosjećanje, ponos niti poniznost, ni čuđenje, ni zbunjenost za čovjeka čiji su dani u samsari odbrojani. 17.16

Oslobođenom čovjeku osjetila nisu niti odbojna niti privlačna. Un uživa u sebi kontinuirano, sa umom koji nije vezan za uspjeh niti neuspjeh. 17.17

Onaj koji je utemeljen u Apsolutnom, praznog uma, ne poznaje mogućnosti kao što su unutarnji mir i unutarnji nemir, dobro i zlo. 17.18

Čovjek oslobođen «ja» i «moje», te osjećaja odgovornosti, svjestan da «ništa ne postoji» ugaslih želja u sebi, ne djeluje, čak i kada djeluje. 17.19

Onaj čiji je um nestao, postiže neopisivo stanje oslobođeno mentalnih slika, iluzija, snova i neznanja. 17.20

Ashtavakra je rekao:

Slava Onome zbog čije svjesnosti iluzija postaje snu-slična, onome što je čista sreća, mir i svjetlost. 18.1

Osoba može osjetiti razna zadovoljstva kroz različite objekte uživanja, ali ne može biti sretna osim ako se sve ne otpusti. 18.2

Kako može postojati sreća za nekoga tko je bio iznutra opečen vatrom bolnog razmišljanja o tome da postoje stvari koje još mora učiniti, bez kiše nektara mira? 18.3

Postojanje je samo imaginarno. U stvarnosti je ništa, ali nema ne-postojanja za biće koje zna razliku između postojanja i nepostojanja. 18.4

Svijet sebstva nije daleko, niti može biti postignuto tako da dodamo ograničenja njogovoj prirodi. Ono je nezamislivo, nenaporno, nepromjenjivo i čisto. 18.5

Jednostavnom eliminacijom iluzije i prepoznavanjem svoje prave prirode, oni čija je vizija jasna, žive oslobođeni žalosti. 18.6

Znajući da je sve imaginarno, a da je on beskonačno slobodan, zašto bi se mudar čovjek ponašao kao budala? 18.7

Znajući da je Bog, te da su bivanje i ne-bivanje samo iluzija, što bi čovjek slobodan od želja trebao naučiti, reći ili učiniti? 18.8

Razmišljanje «ja sam ovo» ili «ja nisam ovo» ne postoji za jogija koji je utihnuo shvaćajući «ja sam sve». 18.9

Za jogija koji je pronašao mir, ne postoje smetnje, jednousmjerenost, više znanje ili neznanje, zadovoljstvo ili bol. 18.10

Rajska postojbina ili prosjačenje, dobitak ili gubitak, život među ljudima ili u šumi, svejedno je jogiju čija je priroda biti oslobođen razlika. 18.11

Ne postoje religijske obveze, bogatstvo, senzualnost, ili ustezanje za jogija koji je oslobođen suprotnosti «ja sam učinio ovo» i «ja nisam učinio ono». 18.12

Nema ništa što bi trebao učiniti ili bilo kakvih vezanosti za jogija koji je oslobođen za života. Pojave i stvari će trajati samo do kraja života. 18.13

Nema iluzije, riječi, meditacije o Tome, ili oslobođenja sa umirenu veliku dušu. Sve te stvari postoje u svijetu imaginacije. 18.14

Onaj kojem je sve otkriveno, može shvatiti da to ne postoji, ali što bi trebao uopće učiniti onaj bez želja? Čak i kada gleda, on ne vidi. 18.15

Onaj koji vidi Vrhovnog Brahma može misliti «Ja sam Brahma», ali što može pomišljati onaj tko je bez misli, i koji ne vidi razlike? 18.16

Onaj koji osjeća unutarnje smetnje, može im stati na kraj. Ali kad nema ničega što bi trebalo postići, što bi on trebao učiniti? 18.17

Mudar čovjek, za razliku od svjetovnoga, ne vidi unutarnji mir, smetnje, ili greške u sebi, čak i kada živi kao svjetovan čovjek. 18.18

Ništa ne čini onaj koji je oslobođen bivanja i ne-bivanja, tko je zadovoljan, bez želja, i mudar čak i kada u očima svijeta izgleda da djeluje. 18.19

Mudar čovjek koji čini samo ono što se pred njim pojavi da treba činiti, ne doživljava teškoće u aktivnostima ili neaktivnostima. 18.20

Onaj koji je bez želja, samopouzdan, nezavisan i slobodan od veza, funkcionira kao otpali list kojeg nosi vjetar uzročnosti. 18.21

Ne postoji radost niti tuga za onog tko je nadržao samsaru. Mirnog uma on živi kao da nema tijelo. 18.22

Onaj koji nalazi radost u sebi, tko je miran i čist iznutra, nema želju za odricanjem ili osjećaj gubitka prema bilo čemu. 18.23

Za čovjeka koji je prirodno praznog uma, koji čini što god želi, ne postoji osjećaj ponosa ili lažne poniznosti, kao za prirodnog čovjeka. 18.24

«Ovu je aktivnost učinilo tijelo, a ne ja». Osoba čiste prirode, koja razmišlja na taj način, ne djeluje čak i kada djeluje. 18.25

Onaj koji djeluje a da ne može reći zašto djeluje, nije zato budala, on je oslobođen u vlastitom životu, sretan i blagoslovljen. On je sretan čak i u samsari. 18.26

Onaj kojem su dozlogrdila beskrajna razmišljanja i koji je postigao mir, ne razmišlja, ne zna, ne vidi i ne čuje. 18.27

Onaj koji je iznad mentalnog mira i smetnji ne želi oslobođenje niti suprotno tome. Prepoznajući da su sve stvari konstrukcija mašte, ta velika duša živi kao Bog ovdje i sada. 18.28

Onaj koji se iznutra osjeća odgovornim, djeluje čak i kada ne djeluje, dok nema osjećaja djelovanja ili nedjelovanja za mudrog čovjeka koji je oslobođen osjećaja odgovornosti. 18.29

Um oslobođenog čovjeka nije uznemiren niti zadovoljan. On sja nepokretan, bez želja i oslobođen sumnji. 18.30

Onaj čiji um ne namjerava meditirati ili djelovati, ipak meditira i djeluje, ali bez cilja. 18.31

Glup čovjek je začuđen kad čuje apsolutnu istinu, dok je čak i pametan čovjek ponižen njome jednako kao in onaj glupi. 18.32

Neznalci ulažu goleme napore kako bi prakticirali jednousmjerenost i zaustavili misli, dok mudar čovjek ne vidi išta što bi trebalo učiniti i ostaju unutar sebe kao oni koji spavaju. 18.33

Glup čovjek ne postiže mir, bez obzira da li djeluje ili prestaje djelovati, dok mudar čovjek postiže mir jednostavno znajući istinu. 18.34

Ljudi ne mogu spoznati sami sebe vježbama kao čistu svjesnost, bistru, potpunu, iznad mnogostrukosti, i bezgrešnu, iako to jesu. 18.35

Glup čovjek ne postiže oslobođenje čak niti redovitim vježbanjem, ali sretnik ostaje slobodan i neaktivan jednostavnim razumijevanjem. 18.36

Glup čovjek ne postiže Božanskost zato što to želi, dok mudar čovjek uživa Vrhovnu Božanskost bez da to želi. 18.37

Čak i ako žive bez ikakve potpore i želje za postignućem glupi još uvijek njeguju samsaru, dok su mudri prerezali sam korjen njene nesreće. 18.38

Glup čovjek ne nalazi mir jer ga želi, dok je mudar čovjek koji zna istinu uvijek mirnog uma. 18.39

Kako može postojati samospoznaja za onoga čije je znanje temeljeno na onome što mu oči vide? Mudri ne vide ovo ili ono, već vide sebe kao beskonačne. 18.40

Kako može postojati utruće misli za zavedene koji tome teže? Ipak, misli prestaju same od sebe za mudrog čovjeka koji se unutar sebe raduje. 18.41

Neki misle da nešto postoji, dok drugi misle da ništa ne postoji. Rijedak je čovjek koji nemisli niti jedno od toga i stoga je oslobođen prepreka. 18.42

Oni slabe inteligencije razmišljaju o sebi kao čistoj nedualnosti, ali zbog svoje iluzije oni to zapravo ne znaju, stoga ostaju neostvareni cijeli svoj život. 18.43

Um čovjeka koji traži oslobođenje nemože naći mir unutar sebe, dok je um oslobođenog čovjeka uvijek slobodan od želje baš zbog toga što ne traži mir. 18.44

Vidjevši tigrove osjetila, uplašeni tražitelji utočišta odjednom ulaze u pećinu u potrazi za utrućem misli i jednousmjerenošću. 18.45

Vidjevši lava bez želja, slonovi osjetila tiho pobjegnu, ili ako to nije moguće, služe lavu kao sluge. 18.46

Čovjek koji je oslobođen sumnji i čiji je um slobodan ne bavi se metodama oslobođenja. Da li gleda, sluša, miriši ili kuša, on živi opuštено. 18.47

Onaj čiji je um čist i neuznemiren, samo slušanjem Istine, ne vidi ništa što bi trebalo učiniti, ili što bi trebalo izbjegavati, ili razlog za nešto od toga. 18.48

Ispravna osoba čini štogod se pojavi da treba činiti, dobro ili loše, i njeno je djelovanje poput djeteta. 18.49

Unutarnjom slobodom osoba postiže sreću, unutarnjom slobodom osoba doseže Božansko, unutarnjom slobodom osoba postiže nestanak misli, unutarnjom slobodom dolazi do Apsolutnog Stanja. 18.50

Kada osoba nije niti činitelj niti žeteoc posljedica, tada valovi uma dolaze do svog kraja. 18.51

Spontano i nenamjerno ponašanje mudrih je značajno, dok namjerna, cilju usmjerena mirnoća budala to nije. 18.52

Mudri, koji su se oslobodili iluzije, nevezani, sa pozornom svjesnošću, mogu uživati u sebi usred bogatstva, a mogu uživati i u planinskoj pećini. 18.53

Nema vezanosti u srcu mudrog čovjeka, bez obzira da li on pohodi učenog brahmanu, nebesko biće, sveto mjesto, ženu, kralja ili prijatelja. 18.54

Jogi nije nimalo uznemiren, čak i kad je ismijavan i ponižavan od strane slugu, sinova, žena, unučadi, ili drugih rođaka. 18.55

Čak i kad je zadovoljan, on nije zadovoljan, ne pati čak i kad je u bolovima. Samo oni koji su i sami u takvom stanju znaju kako je prekrasno stanje takvog čovjeka. 18.56

Taj osjećaj koji govori kako postoji nešto što treba postići jest samsara. Mudri koji postoje kao praznina, bezobličnost, nepromjenjivost i čistoća, ne osjećaju ništa takvo. 18.57

Čak i kada ništa ne čini budala je iznervirana nemirom, dok vješt čovjek ostaje neuznemiren čak i kada nešto treba činiti. 18.58

Sretan ustaje, sretan sjeda, sretan spava, sretan dolazi i odlazi. Sretan govori i sretan jede. To je život čovjeka koji je u miru. 18.59

Onaj, koji je u svojoj pravoj prirodi, ne osjeća nesreću u svom svakodnevnom životu kao svjetovni ljudi, ostaje neuznemiren poput velikog jezera, oslobođen nečistoća. 18.60

Čak i ustezanje od djelovanja ima efekt djelovanja kod budale, dok čak i djelovanje kod mudrog čovjeka donosi plodove nedjelovanja. 18.61

Budala često pokazuje odbojnost prema onome što posjeduje, ali za onoga čija je vezanost za tijelo nestala, ne postoji niti privlačnost niti odbojnost. 18.62

Um budale je uvijek zarobljeno u razmišljanju ili nerazmišljanju, dok je prava priroda mudrog čovjeka bez misli, jer on misli ispravno. 18.63

Za vidioca koji se ponaša poput djeteta, bez želja u svim aktivnostima, nema vezanosti za tako čistu osobu, čak i kada obavlja poslove. 18.64

Blagoslovljeni su oni koji poznaju sebe kao jednake u svim stanjima, sa umom slobodnim od čežnji, bez obzira da li gledaju, osjećaju, mirišu ili kušaju. 18.65

Ne postoji subjekt samsare, niti osjećaj individualnosti, niti cilj, niti sredstvo za ostvarenje cilja, u očima mudrog čovjeka koji je uvijek slobodan od zamišljanja i nepromjenjiv kao svemir. 18.66

Slava onome koji je napustio sve ciljeve i koji je inkarnacija zadovoljstva, što je njegova prava priroda, i čiji je unutarnji fokus u Neuvjetovanom potpuno spontan. 18.67

Ukratko, čovjek velike duše koji je spoznao Istinu jest bez želja za zadovoljstvom ili oslobođenjem, te je uvijek i posvuda slobodan od vezanosti. 18.68

Što ostaje da učini čovjek koji je čista svjesnost i koji je napustio sve što može biti opisano riječima od najviših nebesa do dna zemlje? 18.69

Čisti čovjek, koji je iskusio Neopisivo doseže mir vrlinom svoje prirode, shvaćajući da je sve iluzija, i da ništa ne postoji. 18.70

Ne postoje pravila, odbacivanje, nestanak strasti, ili meditacija, za onoga tko je čista primljivost po svojoj prirodi, i ne priznaje niti jedan poznati oblik postojanja. 18.71

Za onoga koji sja svjetlošću Beskonačnog i nije subjekt prirodne uzročnosti, ne postoji vezanost, oslobođenje, zadovoljstvo, niti bol. 18.72

Čista iluzija vlada u samsari koja će se nastaviti do samospoznaje, ali prosvjetljen čovjek živi u ljepoti oslobođenosti od «ja» i «moje», od osjećaja odgovornosti ili bilo kakve vezanosti. 18.73

Za vidioca koji poznaje sebe kao neumirućega i iznad bola, ne postoji niti znanje, niti svijet, niti osjećaj da sam ja tijelo, niti da je tijelo moje. 18.74

Čim čovjek niske inteligencije napusti aktivnosti kao što je eliminacija misli, odmah zapadne u brbljanje uma. 18.75

Budala se nemože riješiti svoje gluposti čak i kada čuje istinu. Možda se izvana može činiti kao da je oslobođen iluzija, ali će iznutra još uvijek plaziti za osjetilima. 18.76

Iako je u očima svijeta još uvijek aktivan, čovjek koji je otpustio aktivnosti kroz znanje, ne nalazi svrhu u djelovanju ili govorenju o ičemu. 18.77

Za čovjeka koji je uvijek nepromjenjiv i neustrašiv ne postoji tama ili svjetlost ili uništenje bilo čega. 18.78

Ne postoji niti snaga, niti čast, niti hrabrost za jogija čija je priroda iznad opisivanja i oslobođena individualnosti. 18.79

Ne postoji pakao ni raj ili čak oslobođenje za života. U srži vidioca ne postoji apsolutno ništa. 18.80

On niti čezne za posjedovanjem, niti tuguje zbog nedostatka istog. Smiren um mudraca je prepun nektara besmrtnosti. 18.81

Čovjek oslobođen strasti ne hvali dobre, niti kudi zločeste. Zadovoljan i jednak u boli i zadovoljstvu, ne vidi ništa što bi trebalo činiti. 18.82

Mudar čovjek nema otpor prema samsari, niti teži da upozna sebe. Slobodan od zadovoljstva i nestrpljivosti, nije niti mrtav, niti je živ. 18.83

Mudar čovjek napreduje tako što je oslobođen očekivanja, bez vezanosti za stvari kao što su djeca i žene, oslobođen želja svojih osjetila, te čak nije zabrinut oko svog vlastitog tijela. 18.84

Mudar čovjek koji živi od onoga što mu se nađe na putu, luta kud god mu se hoće, spava gdje god se nađe pri zalasku sunca, je u miru posvuda. 18.85

Bilo da se njegovo tijelo uzdiže ili pada, velika duša ne misli o tome, jer je zaboravila sve o samsari, našavši uporište u svojoj pravoj prirodi. 18.86

Mudar čovjek nalazi zadovoljstvo u osjećaju cjelovitosti u sebi, te bez posjedovanja ičeg djeluje kako mu se sviđa, oslobođen dualnosti i sumnji, te bez vezanosti prema ijednom stvoru. 18.87

Mudar čovjek napreduje u postojanju bez osjećaja «sebe». Zemlja, kamen ili zlato su mu jednaki. Uzlovi njegova srca su se raspleli, te je oslobođen pohlepe i sljepila. 18.88

Tko se može usporediti s tom zadovoljnom, oslobođenom dušom koja ne obraća pažnju ni na što i nema želja koje su ostale u njegovu srcu? 18.89

Tko do ispravnog čovjeka bez želja zna bez da zna, vidi bez gledanja i govori bez da govori? 18.90

Prosjak ili kralj, napreduje onaj koji je bez želja i koji se oslobodio mišljenja i stava o «dobrom» i «lošem». 18.91

Ne postoji loše ponašanje, niti vrlina, niti razumijevanje istine, za mudraca koji je postigao cilj i koji je samo utjelovljenje prirodne iskrenosti. 18.92

Onaj koji je doživio unutarnje iskustvo, tko je bez želja i oslobođen boli, te mirno počiva unutar sebe—kako bi se to uopće moglo opisati i kome? 18.93

Mudar čovjek koji je zadovoljan u svim okolnostima, ne spava čak ni u dubokom snu, ne budi se čak i kada je budan. 18.94

Vidioc je bez misli čak i kad misli, bez osjećaja dok osjeća, bez razumijevanja dok razumijeva, i bez osjećaja odgovornosti čak i u egu. 18.95

Nije niti sretan, niti nesretan, vezan ili nevezan, niti traži oslobođenje niti je oslobođen, on je niti nešto niti ništa. 18.96

Nije smeten u smetnjama, u mentalnoj mirnoći ne miruje, u gluposti nije glup, taj blaženik nije mudar čak ni u svojoj mudrosti. 18.97

Oslobođen čovjek je sabran u svim okolnostima i slobodan od ideje «učinio sam» i «trebam učiniti». On je jednak gdje god se nalazi i osobođen pohlepe. Ne razmišlja o tome što je učinio ili nije učinio. 18.98

On nije zadovoljan kad je hvaljen, niti je nesretan kad je kritiziran. On se ne boji smrti, niti prijanja za život. 18.99

Čovjek koji je u miru, ne hrli na popularna mjesta, niti u šumu. Kad god i gdje god se našao, uvijek ostaje isti. 18.100

Janaka je rekao:

Koristeći škare znanja o istini, uspio sam izvaditi bolan trn beskrajnih stavova iz kutaka svog srca. 19.1

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ne postoje religijske obaveze, senzualnost, posjedovanje, filozofija, dualizam ili čak nedualizam. 19.2

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ne postoji prošlost, budućnost ili sadašnjost. Ne postoji svemir, čak niti vječnost. 19.3

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ne postoji ja ili ne-ja, dobro ili zlo, misao ili odsustvo misli. 19.4

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ne postoji sanjanje, ili duboki san, buđenje ili četvrto stanje povrh toga, i zasigurno ne postoji strah. 19.5

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ništa nije daleko ili blizu, unutar ili izvan, ništa veliko i ništa maleno. 19.6

Za mene, utemeljenog u vlastitoj slavi, ne postoji život ili smrt, svjetovi, ili pojave ovog svijeta, smetnje ili mirnoća uma. 19.7

Za mene, koji počiva u sebi, ne postoji potreba za razgovorom o tri životna cilja, za jogom ili znanjem 19.8

Janaka je rekao:

U mojoj čistoj prirodi ne postoje elementi, tijelo, sposobnosti i um. Ne postoji praznina niti očaj. 20.1

Za mene, slobodnog od osjećaja dualizma, ne postoje religijski tekstovi, samospoznaja, um oslobođen objekta, zadovoljstvo ili oslobođenje od želja. 20.2

Ne postoji znanje ili neznanje, «ja», «ovo» ili «moje», vezanost, niti oslobođenje, niti posjedovanje vlastite prirode. 20.3

Za onoga tko je uvijek slobodan individualnih karakteristika, ne postoji posljedična uzročna aktivnost, niti oslobođenje za života, niti ispunjenje u smrti. 20.4

Za mene, oslobođenog osobnosti, ne postoji činitelj niti žeteoc posljedica, prestanak aktivnosti, ili pojavljivanje misli, ne postoji neposredan objekt ili ideja o rezultatima. 20.5

Ne postoji svijet, niti tražitelj oslobođenja, niti jogi, niti vidioc, netko tko je vezan ili netko tko je oslobođen. Ja ostajem u svojoj vlastitoj nedualističkoj prirodi. 20.6

Ne postoji putovanje ili povratak, cilj, sredstvo, tražitelj ili postignuće. Ja ostajem u svojoj vlastitoj nedualističkoj prirodi. 20.7

Za mene, koji sam zauvijek neokaljan, ne postoji procjenitelj, niti metoda, niti išta što bi se procjenjivalo, niti cilj procjenjivanja. 20.8

Za mene, koji sam zauvijek neaktivan, ne postoje smetnje ili jednousmjerenost uma, nedostatak razumijevanja, niti glupost, niti užitak, niti tuga. 20.9

Za mene koji sam uvijek slobodan od promišljanja, ne postoji niti uobičajena istina, niti apsolutna istina, sreća, niti patnja. 20.10

Za mene, koji sam zauvijek čist ne postoji iluzija, ili samsara, vezanost ili nevezanost, živo biće ili Bog. 20.11

Za mene koji sam zauvijek nepomičan i nepodjeljiv, utemeljen u sebi, ne postoji djelovanje ili nedjelovanje, oslobođenje ili vezanost. 20.12

Za mene, koji sam blagoslovljen i neograničen, ne postoji inicijacija, religijski tekstovi, učenik ili učitelj, niti cilj u ljudskom životu. 20.13

Ne postoji bivanje ili ne-bivanje, jedinstvo ili dualizam. Što se još može reći? Ne postoji ništa izvan mene. 20.14